

POGROŻNY (2) *ai*

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

sg m N pogroźny (1). ◇ pl A subst pogroźn(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

1. *Zawierający groźby (1) : Słyszac rozmaite pogrozne przymowki około siebie łtojących/ którzy ni oczem więcej sie nieftáráli w rozmowách swoich/ áby y żywot moy y pámiéc moię łtego łwiátá zgládzili. RejPs 44v.*

2. *Przestrzegający rygorów, nauczony posłuszeństwa; w funkcji rzeczownika (1) : (nagł) Swowolny s tym co w grozie. (-) [...] (did) Swowolny. (-) [...] (did) Pogroźny. (-) RejZwierc 232.*

JDok